

BESLISSING VAN DE LEIDEND AMBTENAAR
(Artikel 143, § 1, 2 en 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994)

Betreft: **A...**
 Gegradueerden in de kinesitherapie en met dezen gelijkgesteld
 XXXX XXXX
 RIZIV nr.: XXXX
 BRS/N/2022/11

B...
 XXXX XXXX
 Ondernemingsnummer: XXXX

Gelet op het onderzoek uitgevoerd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle naar de verstrekkingen die door A... aan de verplichte ziekteverzekering werden aangerekend;

gelet op de resultaten van dat onderzoek die zijn gebundeld in het dossier 2021-XXXXXX-P-XX-XXX-XXXXX en dat door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle werd neergelegd;

gelet op het proces-verbaal van vaststelling van 06/01/2022, opgesteld lastens A..., waarvan afschriften ter kennisgeving werd aangeboden aan A... en aan B... via aangetekende brieven opgestuurd op 07/01/2022;

gelet op de ter post aangetekende brief van 04/08/2022 en 21/09/2022 waarin de synthesesnota aan respectievelijk A... en B... ter kennisgeving werd aangeboden, waarin A... werd verzocht zich schriftelijk te verantwoorden;

gelet op de verweermiddelen van A... ontvangen op 14/09/2022;

gelet op de artikelen 73bis, 142, 143, 156 ,157 en 164 van de GUV-wet¹.

1. GEFORMULEERDE TENLASTELEGGING

1.1 Algemeen

A... heeft in de periode van 01/01/2019 tot en met 31/12/2019 (ontvangstdata bij verzekeringsinstellingen tussen 17/01/2019 en 07/05/2021) volgende inbreuk begaan op de wetgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering:

¹ Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, BS 27/08/1994.

Het opstellen, laten opstellen, afleveren of laten afleveren van reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet.

De inbreuk heeft betrekking op reglementaire documenten die de terugbetaling hebben toegelaten van geneeskundige verstrekkingen waarbij niet werd voldaan aan de algemene bepalingen van artikel 7, § 19 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen.

Voor die tenlastelegging bedraagt het totale bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen 14.572,03 euro.

Wettelijke basis:

Art. 73bis, 2° GVVU-wet:

“Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1 :

(...)

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet en/of verstrekkingen bedoeld in artikel 34 voor te schrijven gedurende een tijdelijke of definitieve periode van verbod tot uitoefening van het beroep;

(...)”

Reglementaire basis:

Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

“Art. 7. § 19 De verzekeringstegemoetkoming is onderworpen aan de volgende twee voorwaarden:

- voor een gegeven periode van drie maanden, mag per zorgverlener een maximum van 40.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering;*
- voor een gegeven periode van één kalenderjaar mag per zorgverlener een maximum van 156.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering.”*

1.2 Ten gronde

De Dienst baseert zich op de prestaties van 01/01/2019 tot 31/12/2019 volgens prestatiedatum en van 17/01/2019 tot 07/05/2021 volgens de ontvangstdata bij de verzekeringsinstellingen.

Er werd voor 2019 een aanrekening van 176.352,00 M-waarden voor een bedrag van 126.302,62 euro vastgesteld. De jaarlimiet van 156.000 M-waarden werd met 20.352 M-waarden overschreden.

We berekenden het ten laste gelegde bedrag door het gemiddelde van één M-waarde in 2019 te berekenen. Het gemiddelde van één M-waarde wordt bekomen door het totaal terugbetaalde bedrag van de aangerekende prestaties van het jaar 2019 te delen door het aantal M-waarden uit 2019: $126.302,62 / 176.352,00 = 0,716$ euro.

Dat gemiddeld bedrag wordt vermenigvuldigd met het aantal M-waarden in 2019 die het maximaal toegelaten aantal M-waarden per jaar overschrijden: $0,716 * 20.352,00 = 14.572,03$ euro.

Het totaalbedrag dat te veel is aangerekend aan de ziekteverzekering voor prestaties uitgevoerd in 2019 bedraagt dus 14.572,03 euro. Dat komt overeen met 848 verstrekkingen. Die 848 verstrekkingen zijn een verhouding van het aantal ten laste gelegde verstrekkingen ten opzichte van het totaal aantal verstrekkingen. Deze verhouding is dezelfde als de verhouding tussen het bedrag dat te veel werd aangerekend aan de ziekteverzekering (14.572,03 euro) en het totaal bedrag aangerekend in het jaar 2019 (126.302,62 euro).

2. VERWEER

De heer A... heeft zijn verweermiddelen te kennis gegeven aan onze Dienst op 14 september 2022.

Hij geeft aan dat hij zich niet verweert maar haalt toch een aantal argumenten aan ter zijner verdediging.

Hij betwist niet dat hij de M-waardenlimiet heeft overschreden en erkent dat hij te veel patiënten behandelt.

Hij benadrukt zijn altruïsme, hulpvaardigheid en rechtvaardigheidsgevoel ten aanzien van zijn patiënten.

Hij stelt dat hij al jaren bijna of geen huisbezoeken aflegt om op die manier het aantal patiënten dat hij behandelt, te beperken.

Hij haalt aan dat hij zich niet zal laten bijstaan door een advocaat omwille van financiële overwegingen en omwille van het feit dat dat in het verleden niet heeft bijgedragen tot een gunstigere beslissing. Hij stelt ook dat hij daardoor als een zwaar crimineel en oplichter werd beschouwd door de sociaal inspecteurs.

Hij vermeldt dat hij een oplossing wil vinden voor zijn incorrect aanrekeninggedrag.

Hij geeft ten slotte mee dat hij het ten laste gelegd bedrag vrijwillig en volledig heeft terugbetaald.

3. BEOORDELING

3.1 Algemeen

Overeenkomstig artikel 143, § 1, 1° van de GVVU-wet neemt de Leidend ambtenaar kennis van de betwistingen betreffende de inbreuken bedoeld in artikel 73bis, 1°, 2°, 3°, 4° en 5° van de wet wanneer de waarde van de betwiste verstrekkingen lager is dan 35.000 euro. Onder “waarde van de betwiste verstrekkingen” moet het verschuldigde bedrag begrepen worden dat overblijft na aanrekening van elke terugbetaling uitgevoerd tussen de kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling en het aanhangig maken van de zaak bij de Leidend ambtenaar of de Kamer van eerste aanleg.² De waarde van de ten laste gelegde verstrekkingen in dit dossier is 14.572,03 euro. Er gebeurde een volledige vrijwillige terugbetaling. De waarde van de betwiste verstrekkingen bedraagt € 0,00. Het dossier behoort dus tot de bevoegdheid van de Leidend ambtenaar.

In casu werden de feiten ten laste gelegd aan de heer A... als zorgverlener in de zin van artikel 2, n) van de GVVU-wet.

De tenlastelegging, de wettelijke en reglementaire basis en de argumentatie van de Dienst zijn opgenomen in de synthesenota die ter kennisgeving werd aangeboden aan de heer A... en B.... De synthesenota maakt deel uit van het dossier, er wordt hier dan ook verwezen naar dat document.

3.2 Ten gronde

De Leidend ambtenaar bevestigt de berekening van de gemiddelde M-waarde van 2019. Hij stelt vast dat de M-waardenlimiet met 20 352 M-waarden is overschreden in prestatiejaar 2019.

De heer A... betwist de tenlastelegging niet. Hij heeft het volledig onverschuldigd bedrag vrijwillig terugbetaald.

Hij heeft twee antecedenten die betrekking hebben op dezelfde soort inbreuk. Dit is dus al de derde inbreuk van dezelfde soort.

In de periode van 1 september 2000 tot en met 30 november 2000 heeft de heer A... toenmalig artikel 7 §7 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen zoals omschreven in toenmalig artikel 7 § 1 van de nomenclatuur geschonden aangezien de globale duur van zijn persoonlijke betrokkenheid onvoldoende was. In de periode van 1 maart 2000 tot en met 31 augustus 2000 heeft de heer A... de bepalingen van toenmalig artikel 7 §19 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen zoals omschreven in art. 7 §1 van de nomenclatuur niet nageleefd aangezien het maximum aan te rekenen aantal prestaties per dag ruim werd overschreden. Een proces-verbaal van deze vaststellingen werd opgemaakt op 15 februari 2002. De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen bedroeg 34 585,14 euro. Het comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle heeft op 28 januari 2005 de heer A... veroordeeld tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen en bijkomend tot de betaling van een administratieve geldboete van 50 procent van het onverschuldigde bedrag, zijnde 17 292,57 euro met opschorting gedurende een periode van drie jaar. De Kamer van beroep heeft de beslissing van het comité bevestigd op 28 januari 2010, met uitzondering van de beslissing in verband met de administratieve geldboete. De Kamer van beroep heeft deze hervormd en bepaald

² Wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake gezondheid, *Parl.St.* Kamer DOC 53, 2600/001, 14

op 10 procent van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zijnde 3458,51 euro met opschorting gedurende een periode van een jaar.

In het jaar 2016 heeft de heer A... de M-waardenlimiet overschreden. Een proces-verbaal van vaststelling werd opgemaakt op 8 januari 2019. Het volledige onverschuldigde bedrag ten belope van 4 637,47 euro werd vrijwillig terugbetaald. Dit is dus al de derde inbreuk van dezelfde soort.

Hij haalt aan dat hij weigerachtig staat tegenover het afwijzen of doorsturen van nieuwe patiënten en dat zijn rechtvaardigheidsgevoel daardoor op de proef wordt gesteld.

De nomenclatuur in het algemeen en de bepalingen in verband met de M-waarden in het bijzonder raken de openbare orde.³ Een bepaling die de openbare orde raakt, wordt omschreven als een rechtsregel die de wezenlijke belangen van de Staat of de gemeenschap betreft, of die, in het privaatrecht, de juridische grondslagen vastlegt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust.⁴ Overeenkomstig artikel 2 oud Burgerlijk Wetboek (artikel 1.3 Nieuw Burgerlijk Wetboek) geldt dit niet alleen ten aanzien van overeenkomsten maar ook ten aanzien van rechtshandelingen in het algemeen.⁵

De regels van openbare orde, waaronder de nomenclatuur, zijn dus zeer essentieel en kunnen niet zomaar naast zich worden neergelegd. De heer A... zijn altruïstische houding, zijn hulpvaardigheid of zijn in het nauw gedreven rechtvaardigheidsgevoel ten aanzien van nieuwe of bestaande patiënten is geen vrijgeleide om die essentiële regelgeving telkens opnieuw te overtreden.

Hij wil graag een oplossing voor zijn 'probleem' en geen 'jarenlange achtervolging' zoals hij zelf omschrijft. Die oplossing is nochtans eenvoudig: het naleven van de regels van de nomenclatuur in het algemeen en het desgevallend monitoren van de M-waarden voor elke prestatie die wordt uitgevoerd zodat de regels omtrent de M-waarden niet meer worden overtreden in het bijzonder.

Aangezien dit reeds het derde incident is binnen onze Dienst voor dezelfde soort inbreuk, zoals hierboven uitgewerkt, lijkt het opleggen van een administratieve geldboete overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° GVVU-wet van 100 procent van het onverschuldigd bedrag waarvan de helft met uitstel gedurende een periode van drie jaar zoals voorzien in artikel 157 §1, tweede lid GVVU-wet aan de heer A... noodzakelijk. Die geldboete kan er voor zorgen dat de heer A... zich bewust wordt van de ernst van herhaaldelijke overtredingen van dezelfde regelgeving en van de gevolgen wanneer hij niet correct aanrekent zodat toekomstige schendingen van de nomenclatuur worden verholpen.

Een administratieve geldboete waarvan een gedeelte met uitstel van drie jaar wil zeggen dat het gedeelte van de boete met uitstel enkel verschuldigd is wanneer de heer A... een nieuwe inbreuk op artikel 73bis GVVU-wet begaat binnen de driejarige proefperiode en er een veroordeling volgt door de Leidend ambtenaar, de Kamer van eerste aanleg of de Kamer van beroep. Een administratieve geldboete met uitstel is een gunstmaatregel en wordt pas effectief wanneer de heer A... binnen 3 jaar een nieuwe inbreuk pleegt die een veroordeling met zich meebrengt. De heer A... heeft er dus alle belang bij de

³ Cass. (3e k.) AR C.15.0213.N, 20 november 2017.

⁴ Zie bijvoorbeeld Cass. 9 december 1948, Arr. Verbr., 1948, 615; Cass., 10 maart 1994, Arr. Cass., 1994, 236.

⁵ J. LOCKRE, *Législation civile, commerciale et criminelle ou commentaire et complément de codes français*, I, Brussel, Tarlier, 1836, 263, nr. 30; I. CLAEYS en T. TANGHE, *Algemeen contractenrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2021, 206, nr. 262.

nomenclatuur in de toekomst na te leven zodat onder andere het gedeelte van de administratieve geldboete met uitstel niet effectief verschuldigd wordt.

OM DIE REDENEN,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994,

NA ER OVER BERAADSLAAGD TE HEBBEN,

De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

- stelt vast dat de feiten die vastgesteld zijn in het proces-verbaal van vaststelling van 06/01/2022 bewezen zijn en houdt ze dus aan;
- stelt vast dat de ten laste gelegde feiten een inbreuk zijn op artikel 73bis, 2° van de Gvu-wet;
- veroordeelt de A... overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de Gvu-wet tot de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende prestaties, 14.572,03 euro, en dat overeenkomstig artikel 164, tweede lid Gvu-wet hoofdelijk met B...; stelt vast dat het bedrag al volledig vrijwillig werd terugbetaald;
- veroordeelt A... overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de Gvu-wet tot een administratieve geldboete van **100 %** van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties, waarvan de helft met uitstel gedurende een periode van drie jaar zoals voorzien in artikel 157 §1, tweede lid Gvu-wet, zijnde **€ 14.572,03**, waarvan **€ 7286,01** met uitstel gedurende een periode van drie jaar zoals voorzien in artikel 157 §1, tweede lid Gvu-wet.

A... moet het bedrag van **€ 7286,01** ten titel van administratieve geldboete, betalen door overschrijving op het rekeningnummer IBAN: BE56 6790 0197 7988 / BIC: PCHQBEBB van het RIZIV, binnen de dertig dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn.

Aldus beslist te Brussel, 22/11/2022.

De Leidend ambtenaar, dokter P. Tavernier

Dr. Philip Tavernier

Arts-directeur-generaal